

dobbelte heraf. Det har vi fundet at der ikke var noget at sige til. Der er ingen, som har Medlidenhed med saadanne Folk. Det er kun de ganske smaa Forseelser, som enhver uskyldig kan komme til at begaa, og som intet har at betyde, som vi mener der bør være Adgang til at straffe med mindre Bøder. Derfor har vi stillet vort Ændringsforslag, som jeg skal tillade mig at anbefale sammen med Lovforslaget i dets Helhed.

Jensen (Aale): Som allerede nævnt af den ærede Ordfører har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal, hvilket jo igen er en Følge af de Forhandlinger, der blev ført her ved Sagens første Behandling, idet man fra den ene Side ønskede at slappe Lovens Virkninger og fra den anden Side ønskede at opretholde dem. Navnlig har man fra Flertallets Side ønsket at slappe Begrebet selvdøde Dyr. Jeg husker fra Sagens første Behandling, at den ærede Ordfører for Venstre sagde, at naar et Dyr var omkommet ved et Ulykkestilfælde — han nævnte forskellige Maader, hvorpaa det kunde ske —, og man saa kom til et saadant Dyr en lille Tid efter; kunde man slagtemæssigt behandle det. Dette har for mig bekræftet den Anskuelse, at man skal være meget forsigtig med at slappe dette Begreb. Og det har man endda yderligere gjort ved at foreslaa at sætte Bøderne mindre; thi det forekommer mig, at man derigennem frister mindre modstandsdygtige Medborgere til at anvende Kødet af selvdøde Dyr, der ikke egner sig til at bruges til Menneskeføde. Jeg kan heller ikke indse, hvorfor der skal sættes et Skel mellem de Folk, der eventuelt vil købe Kødet af et Dyr, der er omkommet ved et Ulykkestilfælde, og dem, der nødtvungent maatte komme til at spise Kødet, ved at de f. Eks. har Tjeneste hos en Husbond, der vil anvende sligt. Mindretallet erkender, at naar et Dyr er omkommet ved et Ulykkestilfælde, saaledes som den ærede Ordfører omtalte, og man straks kommer til Stede og kan faa Dyret slagtemæssigt behandlet, kan saadant Kød bruges; men vi maa have Sikkerhed for, at det virkelig er Tilfældet. Vi har derfor, for at vise vor Forhandlingsvenlighed og for ikke at være med til, at noget, der er brugeligt til Menneskeføde, skal gaa til Spilde, stillet det Underændringsforslag, at Kødet af et saadant Dyr ikke maa anvendes til Menneskeføde, uden at det er stemplet af en Dyrlæge. Det forekommer mig ikke rigtigt, naar den ærede Ordfører vilde gøre gældende, at det maatte anses

for noget slemt, at det vilde medføre Bekostning at tilkalde Dyrlæge, hvis man ønskede et saadant Dyr anvendt til Menneskeføde; thi hvis det er et større Dyr, maa det dog være saa meget værd, at man kan tilkalde Dyrlægen for at faa denne Sikkerhed for, at Kødet virkelig er brugeligt. I saa Fald synes det mig at være alt for lidt at tale om. Og er det et mindre Dyr, kan den paagældende jo selv køre det til Dyrlægen, det koster ikke ret meget. Der er ganske vist baade her og i Udvalget gjort gældende, at de fleste Husbonder ikke vilde anvende Kød i de tvivlsomme Tilfælde til Menneskeføde, og derfor behøvede man ikke en saadan Sikring. Det forekommer mig dog ikke at være tilstrækkeligt. Vi ved jo, at der er mange, som forsør sig mod Love af forskellig Art, og det skulde da være underligt, om der ikke var nogen, som forsaa sig her; og det er netop dem, der har en vis Lyst og Eyne til at forse sig, som man skal sikre sig imod. Der er utvivlsomt Steder, hvor man navnlig før, men ogsaa nu ikke vilde genere sig for at anvende Fødemidler af tvivlsom Karakter. Derfor vil jeg megt indtrængende anbefale at stemme for Mindretallets Underændringsforslag; thi derved skabes der Sikkerhed for dem; der maaske vil være henvist til at spise denne Føde, og der skabes Sikkerhed for, at de gode Husbonder ikke bliver mistænkt for at anvende Kød af tvivlsom Oprindelse.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Som det fremgaar af Betænkningen, har jeg kunnet tiltræde de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til den ærede Ordførers Motivering. Jeg beklager, at den Enighed, der har været om Lovforslaget under dets hidtidige Behandling, desværre nu synes at skulle briste, idet Socialdemokratiet ikke har ment at kunne tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 1 i den Form, hvori det foreligger. Jeg har nu hørt den ærede Ordfører for Socialdemokratiet motivere, hvorfor man ikke mener at kunne tiltræde det, og jeg forstaar meget vel det Standpunkt, han der har gjort sig til Talsmand for. Men jeg tror alligevel, at man gør sig skyldig i en Misforstaaelse, naar man tillægger det saa stor Betydning, at der stilles Krav om, at Dyrlægen i alle Tilfælde, hvor Døden skyldes et Ulykkestilfælde, skal syne Kødet. Det Hensyn, man paaberaaber sig, er Hensynet til Tjenestefolkene i større Bedrifter paa Landet, og det er jo et Hensyn, som man ogsaa bør tage. Men jeg tror